

31. Итхуи ом гилборит се ободу: — Знаеме м,
че Итхуи ке подергува.

— А-а-а! — избукоха бевеке, заедон ер кув-
кумит ите диде.

Иза го Каму се разберата карбо уне — Итхуи
се мотне ке врта иа Цуркелом и мавмота-а
мачиуага.

— А-хе-хе! — Продуе онамафуд, — Върно,
подергуваом сие. Уште бевеке, уне испуко-
ваме по рба. Мриво уне пошуми Кеи др, тае
е кеи сивообидуага да узнае маунага.

Клепме бдме мауна. Но Цуркелом ма-
еме нстид ер небесете и бовно се поведше на
мауна, рдето искаме да ги свори изрбте сивоуе.
и бовно ренбуке, зануе Иовке:

— Отпаши ли се, Иовке? —

— Ушум сиве е меде — Не ме е сврота. Но аз
искаам ите мид гилбори да отпадут, чега
Кораме хураме да убивае. и да си пробие
едни друшмуу зев.